

stille et yderligere Ændringsforslag. Jeg tror nok, det er gaaet lovlig stærkt ud over Feltartilleriet.

Endelig have vi sammen med Højre stillet en Del Ændringsforslag, hvorved Rammerne ville blive styrkede, en Ting, som vi anse for at være af stor Betydning, naar Tjenestetiden er saa kort, som den er, og som der oven i Købet er Mulighed for, at den endnu mere vil blive. Det bliver da nødvendigt at have Rammer, som kunne være mere bevægelige end dem, der ere foreslaaede i Lovforslaget. Jeg tror, at dette vil kunne gøres uden store Bekostninger.

Det ærede Medlem, som havde Ordet før (Rambusch), anførte jo, at en af de Ændringer, som han omtalte, kun beløb sig til en forholdsvis forsvindende Sum. Jeg mener, at det vilde være ønskeligt, at denne Ændring vedtoges, og jeg skal desuden tillade mig at omtale en Ændring, som ogsaa er stillet af Flertallet, om, at Feltartilleriet straks bliver organiseret saaledes, som det er Meningen, at det skal være efter 1922. Lovforslaget foreslaar Feltartilleriet organiseret med 80 Kanoner, men i 1922 med 96. Jeg maa antage, at det maa være ønskeligt at faa Kadreerne allerede nu saaledes ordnede, som de skulle være i Fremtiden. For at opnaa dette har Flertallet — det gælder i alt Fald mig — ment, at man kunde gaa med til at indskrænke Forhøjelsen af Kanonantallet til 88 i Stedet for 96 paa det Vilkaar, at disse 88 allerede nu anskaffes. Jeg indrømmer, at det er en stor Udgift, som paa den Maade skal gøres lige straks, men den vil jo blive saa meget desto mindre, naar den Tid kommer, da Udvidelsen skulde ske.

Jeg tillader mig endnu at lægge et godt Ord ind for Rekylgevæerne, som jeg stadig mener ville være af stor Betydning. Jeg kan ikke se rettere, end at det er den Maade, hvorpaa den manglende Infanterihær paa Sjælland bedst og billigst kan erstattes.

Endelig have vi sammen med det øvrige Flertal stillet Forslag om, at Tjenestetiden fastholdes i det Omfang, den har i dette Øjeblik, altsaa at de Dage, Mandskabet bliver indkaldt som Reserve, blive trukne fra den nuværende Tid, saaledes at der i Virkeligheden ikke sker nogen Forandring i den Tid, Mandskabet er inde til Øvelse.

Vi ere jo ikke blinde for, at disse Forslag ville medføre en Del Udgifter, som maaske ville vanskeliggøre Gennemførelsen af Lovforslaget, men idet vi fastholde Øn-

skeligheden af disse Forbedringer, maa vi dog af den Grund forbeholde os vor Stilling senere til en Del af disse Forslag.

Christiansen: Ved første Behandling af disse Lovforslag tillod jeg mig at gøre opmærksom paa, at det Parti, jeg tilhører, ikke kunde stemme for dem, idet jeg henviste til den Stilling, vor Gruppe i det andet Ting havde indtaget, og det principielle Syn, vi have paa hele vort Forsvarsvæsen. Efter at Forslagene nu have været underkastede Udvalgsbehandling, ere Vilkaarene jo slet ikke blevne anderledes. Den Skikkelse, hvori Forslagene ere vendte tilbage fra Udvalget, er jo en saadan, at selv fraset Højres Forslag, som jo paa mange Punkter medføre Fordyrelser og forøgede Krav, ville ogsaa de Forslag, som et Flertal har tiltraadt, og som den højtærede Forsvarsminister har tiltraadt, i den Skikkelse, hvori de fremtræde, medføre forøgede Byrder for Befolkningen, og derfor er det ganske indlysende, at vi fra vor Side ikke nave kunnet nærme os i Retning af at stille os velvilligt til disse Forslag. Jeg erindrer om det Ændringsforslag, som er stillet til § 10 under Nr. 6, som siger: „Efterhaanden som Befolkningen tiltager, kunne ovenstaaende Tal forøges, for saa vidt de nødvendige Midler bevilges paa Finansloven“. Den lille Bestemmelse, man her søger at faa ført ind, vil jo aabne Adgang i kommende Aar til Agitation og Brydninger paa Rigsdagen for at faa Hærstyrken bestandig forøget og for at faa Udgifterne dertil bragte i Vejret, efter vor Mening til Skade for Landet i al Almindelighed. Jeg erindrer om den Affattelse, man med Tilslutning af den højtærede Forsvarsminister nu søger at give § 22, hvorefter Ministeren faar endnu større Myndighed til Ekstrainkaldelser, end han hidtil har haft, uden Hensyntagen til de værnepligtiges Tjenestetid. Man kan jo tænke sig, at der kan komme en anden Krigsminister, en militær f. Eks., som ser Krigsspøgelser hver anden Dag; saa kan en saadan Lovbestemmelse give Anledning til mange Indkaldelser og mange øgede Byrder paa Skatteyderne. Det er ganske givet, at vi heller ikke kunne billige den foreslaaede Tilføjelse til § 234 om Forlængelse af Øboernes Værnepligt fra 16 til 20 Aar. Jeg antager, at naar det bliver almindelig bekendt for de værnepligtige her paa Øerne, at selv Mænd, som have troet, at de var færdige efter at have staaet i Linien og Reserven i 16 Aar, uden videre kunne blive indkaldte, vil det